

ת"פ 19610/10/10 - מדינת ישראל נגד משה אביר, א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ, אופקים א.ג. בע"מ, אופקים נ.מ. בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 19610-10-10
ת"פ 48367-04-15

10 דצמבר 2017

לפני כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

מדינת ישראל	<u>המאשימה:</u>
	-
1. משה אביר 2. א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ 3. אופקים א.ג. בע"מ 4. אופקים נ.מ. בע"מ	<u>הנאשמים:</u>

החלטה

בפניי מספר בקשות מטעם הנאשמים: האחת (מיום 26.6.16) - בקשת אמן להוציא מחומר הראיות תעודת עובד ציבור. השנייה (מיום 26.6.16) - בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ והשלישית (מיום 13.6.16) - בקשה לתיקון פרוטוקול.

כמו כן הוגשה בקשה לתיקון פרוטוקול מטעם המאשימה (בקשה מיום 6.7.16).

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום, שבו הואשמו בהעסקת עובדים בניגוד להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996.

2. בבקשה הראשונה מבקשת אמן משאבי אנוש בע"מ (להלן - אמן) להוציא מתיק הראיות את תעודת עובד הציבור (ת/79) החתומה בידי הגב' אפרת גור בנימוק כי היא אינה ראייה קבילה.

לטענת אמן על מנת שתעודה המוגשת לבית הדין תשמש כראיה קבילה עליה להיחתם בידי עובד הציבור שעשה את הרישום או המעשה או קיבל את הידיעה שנרשמה, קרי האדם היודע על העניין ממקור ראשון, ורק אם אין אדם זה עוד בשירות, מותר לאחראי על היחידה שבה עבד, לחתום על התעודה.

אמן טוענת כי מוצג ת/79 אינו עומד בהוראות החוק. הגב' גור לא הציגה מסמך רשמי אשר חתימתה מאשרת אותו, אלא רק מידע. עובדת הציבור אשר באותה עת הייתה אחראית על קבלת המידע ורישומה הייתה הגב' מיכל אדלשטיין. לא ניתן כל הסבר מדוע התעודה חתומה בידי עובד ציבור שלא קיבל ורשם

את המידע.

3. המאשימה מתנגדת לבקשה שכן לטענתה התעודה הוגשה בהתאם להוראת סעיף 23 לפק' הראיות. כמו כן טוענת המאשימה כי יש לדחות את הבקשה מטעמים פרוצדוראליים: הבקשה הוגשה על ידי הנאשמת אמן שלא באמצעות בא כוחה במועד בו הוגשה ובנוסף בעוד שהבקשה הוגשה על ידי אמן הרי שהתעודה מתייחסת לנאשמת "אופקים נ.מ." ואין כל קשר בין המבקשת לבין ת/79.

4. **ולהכרעתי-** לא מצאתי כל פגם בהגשת מוצג ת/79 כראיה קבילה לאמיתות תוכנה. הגב' אפרת גור הייתה במועדים הרלוונטיים אליהם מתייחסת התעודה, הממונה על תחום קבלני כוח אדם וטיפול בבקשות לרישיונות קבלני כוח אדם ולשכות פרטיות (ראה פרוטוקול דיון מיום 15.10.15). מתוקף תפקידה זה היא הגורם המתאים והראוי לחתימה על תעודת עובד ציבור בה מוצהר שחברת "אופקים נ.מ." אינה בעלת רישיון לפעול כקבלן כוח אדם.

על פי פקודת הראיות, תעודת עובד הציבור הנה תחליף לעדות הראשית (ראה י.קדמי **על הראיות** (תשס"ד, חלק שני) 811-812). הגב' גור העידה, כאמור, בדיון שהתקיים ביום 15.10.15 ולא הייתה כל מניעה לחקור אותה בחקירה נגדית על תוכן התעודה.

5. מעבר לכך, יש ממש בטענות המאשימה כי הבקשה הוגשה שלא על ידי המבקשת הנכונה משאין כל קשר בין תוכן התעודה המתייחס לחברת "אופקים נ.מ." לבין אמן המבקשת ואין כל רלוונטיות בין התעודה לאמן. מה גם שאמן בעת הגשת הבקשה הייתה מיוצגת בידי עו"ד לויט ועל כן הבקשה הייתה אמורה להיות מוגשת באמצעותו.

6. לפיכך דין הבקשה הראשונה להידחות.

7. הבקשה השנייה - במסגרת בקשה זו מבקשים הנאשמים להורות למאשימה למסור לידיהם את מכתב התלונה על גניבה ששלחה אופקים א.ג בע"מ, לאגף ההסדרה אצל המאשימה לאחר יום 8.7.08 ולפני יום 16.7.08 (להלן - "מכתב הגניבה").

לטענת הנאשמים בביקורת שערכו מפקחי המאשימה ביום 8.7.08 במשרדי אופקים הוצא מר אביר בכוח מהמשרד וכשחזר גילה שהמפקחים גנבו משולחנו מכשיר סלולארי ומעטפה עם כסף . כמו כן נגנבו מסמכים נוספים מהמשרד. בעקבות אותם אירועים טוענים הנאשמים כי מנהלת החברה דאז הגב' פשייב בקשה ממר אביר לנסח מכתב תלונה בשמה- מכתב אשר נשלח על ידו לגב' רבקה מקובר.

הנאשמים מפנים לכך שבגביית העדות מגב' פשייב ביום 16.7.08 על ידי הגב' גלילי (נ/15) אישרה העדה כי המכתב נכתב על ידי משה אביר בידיעתה ונשלח לאחר שהוקרא לה. ואילו בחקירתה ביום 15.10.15 כאשר הוצג בפני הגב' פשייב מכתב התלונה ת/85 טענה כי מכתב זה אינו מוכר לה, לא נכתב בהוראתה ואינו קשור אליה כלל.

לפיכך טוענים הנאשמים כי ככל הנראה ת/85 אינו המכתב אליו כוונה גב' פשייב כאשר נחקרה אצל הגב' גלילי וקיים מכתב נוסף הרלוונטי למחלוקת "מכתב הגניבה" , ובית הדין מתבקש להורות למאשימה להמציאו לידי הנאשמים.

8. בתגובתה טוענת המאשימה כי היא חוזרת ועומדת על כך שכל החומר שנאסף על ידי האכיפה והמצוי בתיק החקירה כולל מרבית התרשומות הפנימיות, נמסר לנאשמים. המשיבה העמידה לרשות הנאשמים את כל החומר שנאסף על ידה ואפשרה למר אביר להגיע למשרדיה בשלוש הזדמנויות שונות על מנת לעיין בחומרים המקוריים.

באשר למסמכים שנמצאים בתיקי אגף ההסדרה, כבר נקבע כי בידי הנאשמים נמצאים כל המסמכים מאגף ההסדרה אותם קיבלו במסגרת ההליכים האזרחיים אותם הם מנהלים.

9. לטענת המאשימה בחומר החקירה המצוי במשרדיה אין מכתב נוסף בקשר לביקור שערכו מפקחי ההסדרה ביום 8.7.08, שנשלח בתאריכים הנקובים בבקשה, מעבר למכתב שהוגש וסומן ת/85 (וכן ת/86). ככל שמדובר במסמך אחר, הרי שהוא לא נאסף על ידי הרשות החוקרת במשיבה ולא מצוי בידי התביעה הפלילית.

10. המשיבה מוסיפה וטוענת כי מר אביר העיד ארוכות בקשר לאירועי יום 8.7.08 בנוסף חקר את מר נחמיאס בנוגע לאירועי אותו יום. בעקבות בקשתו של אביר הוזמן אף מר נחמיאס לעדות נוספת על מנת להיחקר בשנית על אירועי אותו יום. הנה כי כן המבקשת לא הותירה אבן שלא נהפכה בקשר לביקור מיום 8.7.08 והתרחשויותיו.

המשיבה טוענת כי גם אם, כפי שטוען מר אביר, אין מדובר בת/85 אלא במכתב אחר שהוא שלח, הרי שתוכנו נטחן עד דק בעדויות שנשמעו בפני ביה"ד. ככותב וכשולח המכתב הוא מצוי בידי מר אביר ובוודאי שהוא יודע את תוכנו.

11. בנוסף חוזרת וטוענת המשיבה כי אירועי הביקור מיום 8.7.08 אינם רלוונטיים לאישום. גם אם המבקשת סבורה שמפקחי ההסדרה נהגו שלא כדין במהלך הביקור, הרי שאין בכך כדי "להכשיר" עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון ושלא על פי תנאיו.

12. **ולהכרעתי** - לאורך כל ניהול ההליך טוענים הנאשמים להתנכלות של עובדי משרד הכלכלה כנגדם ובעיקר של עובדי אגף ההסדרה (הנאשמים אף מנהלים הליכים משפטיים רבים כנגד עובדי משרד הכלכלה) ובין היתר נטען לאי גילויים של חומרי חקירה הרלוונטיים לכתב האישום. בסוגיה הנוגעת לגילוי חומר חקירה, ניתנו החלטות רבות של בית דין זה ושל בית הדין הארצי, ולטעמי בשלב זה כל חומר החקירה הרלבנטי לכתב האישום הפלילי, בין אם נמצא באגף האכיפה ובין אם נמצא באגף ההסדרה, הובא לעיון הנאשמים ואף נמצא בחזקתם. (ראה החלטת בית הדין הארצי מיום 9.2.16 בעפ"א 36217-11-15, סעיף 20 להחלטה).

מעבר לכך, המאשימה חוזרת ומציינת כי אין בידה כל מסמך או מכתב כמתואר בבקשה מעבר למסמך שהוצג וסומן ת/85. בהתאם להלכה הפסוקה לא ניתן לדרוש מהצד שכנגד לגלות מסמכים אשר נטען לגביהם כי אינם ברשותו. דברים אלה יפים אף לענייננו, שכן לא ניתן להורות לצד כלשהו להציג מסמכים שלטענתו אינם מצויים ברשותו.

13. ייאמר כי ההלכה לעניין עיתוי הגשת הבקשה לגילוי חומר חקירה היא כי בהיעדר נסיבות מיוחדות יש

להגיש בקשה לפי סעיף 74 בסמוך להגשת כתב האישום. ככל שמבקשת המבקשת באמצעות בקשה זו לערער על אמינות גרסת העדה, הגב' פשייב, יכולה הייתה לעשות כן במסגרת חקירתה הנגדית ואין בכך לבסס טענה לגילוי חומר חקירה. (גם לסוגיה זו התייחס בית הדין הארצי בהחלטתו מיום 9.2.16 עפ"א 36217-11-15, סעיף 14 להחלטה)

14. ככל שהמבקשת טוענת באמצעות הבקשה לעניין אופן התנהלות המאשימה, הרי שגם לכך התייחס בית הדין בהחלטותיו (ראה עפ"א, 33943-10-14, סעיף 44 להחלטה מיום 29.12.15) :

" כעולה מהאמור לעיל, העוררים הגישו בקשה לעיין בחומר חקירה לצורך תכליות אחרות מהתכלית של בקשה לעיין בחומר חקירה, כגון הוכחה של גרסתם הנטענת כי עדי המאשימה אינם דוברי אמת; העוררים הגישו בקשה לקבל מסמכים אשר מצויים בידם ונמסרו להם בעבר; העוררים שבו וביקשו מסמכים שכבר ניתנו לגביהם החלטות בעבר, שלא בהתאם להנחיות שנקבעו בהחלטת בית הדין הארצי; העוררים הגישו בקשת סרק, כגון בקשה שהמשיבה תמספר עבורם את העמודים בחומר הראיות שנמסר לעיונם. הרושם המתקבל הוא שהעוררים הגישו בקשות לא ענייניות, שתכליתן האמיתית היא הכבדה והתשה של עובדי המדינה המטפלים בעניינם. התנהלות העוררים גורמת להכבדה שלא לצורך על המדינה, לבזבוז זמן שיפוטי הן של בית הדין האזורי והן של בית דין זה, ולהתמשכות ההליך הפלילי בעניינם, שהחל לפני למעלה מארבע שנים."

15. נוכח האמור, אף הבקשה השנייה דינה להידחות.

16. הבקשה השלישית - בקשה זו מונה למעשה 30 בקשות להגשת מוצגי הגנה ולתיקון פרוטוקול, תוך שהיא מפנה לעמודים ולשורות מתוך הפרוטוקול. מדובר בפרוטוקול המונה מספר עמודים רב ומאות שורות. למעלה מכך שהבקשה ברובה כוללת הפניות לפרוטוקול שאינן נכונות (תוך נקיבה בשורות שגויות ואף ציון עמודים שגויים) הרי שחרף העובדה כי הבקשה מכונה "בקשה לתיקון פרוטוקול" חלק מרכזי בה כלל אינו עוסק בתיקון פרוטוקול אלא בהוספה של מוצגים לתיק בית הדין.

17. בכל הנוגע להוספת מוצגים, אין בידי להיעתר לבקשות בעניין זה. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 9.6.16 ניתנה בידי הנאשמים האפשרות להגיש מוצגים מטעמם וניתן לראות שחלק מן המסמכים אף הוגשו כמוצגים וסומנו כך. (ראה למשל עמ' 253, ש' 22 ועמ' 258 ש' 4) . הליך הצגת הראיות הסתיים במועד הדיון ואין להוסיף בשלב זה ראיות שלא נתנה למשיבה היכולת להגיב להם, ושאר המבקשים לא ביססו בקשתם על אדנים משפטיים. הדבר מנוגד לסדרי הדיון.

18. אשר לבקשות לתיקונים בפרוטוקול - הבקשות המנויות בסעיפים 2, 3, 10, 11, 12 - מתקבלות חרף העובדה כי נפלו שגיאות בציון מספרי העמודים והשורות ניתן היה לאתר את השורות הרלוונטיות.

יתר סעיפי הבקשה לתיקוני פרוטוקול נדחים משההפניות לפרוטוקול במסגרתם אינן נכונות, ומשלא מדובר בסטייה של שורה אחת למעלה או למטה בפרוט'.

19. ביום 6.7.16 הוגשה בקשת המאשימה לתיקון פרוטוקול הדיון מיום 5.7.16 כך שבועמ' 275 ש' 17

במקום המילה "בסופו" יהיה כתוב "שבסופו" ובאותו עמ' בש' 18 במקום "... שבשלב מסוים הוא לא היה מסוים" יהיה כתוב "שבשלב מסוים הוא לא היה מיוצג".

התיקון הראשון - אינו משנה את תוכן הדברים שנאמרו ועל כן יתוקן כמבוקש.

התיקון השני - מעיין בפרוטוקול הדיון והקשרם של הדברים שנאמרו (ראה גם ש' 19), אכן עולה כי נפלה טעות הקלדה כמצוין על ידי המאשימה ובמקום המילה "מיוצג" הוקלדה בטעות פעם נוספת המילה "מסוים". על כן הפרוטוקול יתוקן כמבוקש.

ניתנה היום, כ"ב כסלו תשע"ח, (10 דצמבר 2017), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.